

[Johan Philipsen.]

holdt en 100 m grænse, vi har senere haft en lovgivning, der indeholdt en 50 m grænse, og så har vi haft loven fra 1931; men det nye lovforslag er efter min mening ringere end loven fra 1931, og det træder i øvrigt efter min mening ejerne af disse arealer op til vore fjorde for nær; de har i århundreder haft ret til at gå på jagt i disse rørskov.

Jeg er indforstået med, at jagt fra motordrevne køretøjer og speedbåde forbydes. Jeg vil gerne have, at det står skrevet så håndfast, at man må helt op til landbrugsministeren for at få tilladelse til at drive jagt fra motordrevet køretøj. En sådan jagtmåde er jo en foræring til krybskytterne; den bør vi efter min mening ikke give dem. Videre skal jeg kort nævne, at jeg finder det foreslåede vildtnavn for stort, og jeg finder det forkert, at særfredning kan etableres uden høring af jagtrådet. Jeg kan godkende forhøjelsen af afgiften for jagttegn. Den bestemmelse, som vi har i den nuværende jagtlov om forholdet imellem ejere og forpagtere, finder jeg forkert; der burde stå i loven, at jagtretten primært tilhører ejeren og altså kan bortforpagtes; det omvendte er tilfældet i øjeblikket, og det har givet anledning til kedelige forglemmelser og megen strid og til, at visse forpagtere i slutningen af deres forpagtningsperiode har misbrugt de rettigheder, de har erhvervet sig ved en tilfældighed.

Endelig nogle enkelte ord om nyskabelsen: jagtprøven; jeg kan i øvrigt stort set henholde mig til, hvad det ærede medlem hr. Holger Eriksen sagde om den sag. Jeg er ikke blind for, at en sådan prøve måske kunne bringe orden på nogle af de ting, vi gerne vil have ordnet, men det er jo en kedelig komplicering af hverdagen. Jeg går altså ind i forhandlingerne derom med megen skepsis; det betyder kort og godt, at der skal gode overtalelsesevner til for at overbevise mig, men det betyder også, at jeg er villig til at lade mig overbevise og gå ind for disse nye bestemmelser. Enkelthederne skal jeg lade ligge og vil gerne på venstres vegne sige, at vi vil gå til behandlingen af dette lovforslag på den måde, at hver enkelt inden for vort parti selvfølgelig ligesom tidligere er frit stillet.

Jeg vil gerne til allersidst erklære min villighed til en løsning af problemerne, også

de problemer, hvorom vi skal gå på kompromis med hinanden. Jeg er ikke helt enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen, når han om forårssnepperne sagde, at på den tid var parringen sket, o. s. v., men det får jeg jo lejlighed til at læse i fortrykket i næste uge, og det kan vi drøfte med hinanden for et mindre forum. Alt i alt mener jeg, at vi har en god jagtlov, og der ville såmænd ikke ske større ting, hvis vi ikke blev enige om den nye, men jeg ser da gerne, at vi forsøger at forbedre den jagtlov, vi har.

Juul Madsen: Jeg vil først give en kompliment til den højtærede landbrugsminister, fordi forslaget er fremsat som en helhed og ikke som en række ændringsforslag til den bestående lov; det letter arbejdet, når der er tale om en lovgivning, hvor der sker store ændringer, og denne fremgangsmåde burde følges i flere tilfælde.

Må jeg endvidere sige, at når man i den af den nedsatte kommission afgivne betænkning indledningsvis siger, at den gældende jagtlov i og for sig er en god lov, så kan jeg ligesom andre ærede ordførere tilslutte mig dette synspunkt, men jeg vil endvidere gerne understrege, at i de snart 35 år, hvor den gamle lov har reguleret jagten her i landet, er man jo på en lang række områder med hensyn til fredningstider, jagtmåder, jagtfond, ansvarsforsikring o. lign. nået langt og nået så langt — jævnt den gamle lov, som var et ansvarsbevidst og fremsynet stykke arbejde — at vi vel i virkeligheden på mange områder er forud for så mange andre lande.

Jeg er derfor af den opfattelse, at når vi har sådan en god jagtlov, er der i hvert tilfælde ikke basis for at indføre nye og alt for rigoristiske bestemmelser. Der er jo med støtte fra jagtrådet og jagtkonsulenterne og vildtbiologerne udført et fremragende arbejde i de år, der er gået. Vi ved jo alle, at der er få steder, hvor der er så megen selvjustits som blandt jægerne, og vi ved, at danske jægere altid er gået i spidsen med hensyn til særfredninger og lignende ting, med hensyn til vildtpleje f. eks., og at man har ofret meget store summer på ikke alene at opretholde den fauna, vi har, men også for at øge væsentlige dele af vildtbestanden ved opdrætning og udsætning o. s. v.

Jeg går derfor til arbejdet med den nye